Апостатика Вука – како потиче из Подручја области где током устанка ЦГ Вук је сакупио два извора и најпоштованија певача ТП и ФВ своје тек после слома устаничке државе у област Срема. Хајдук ТП као способан човек али своје правде и гнев устанак је напустио већ рањен и у свету ништа од себе и пукао до туге [illegible] може се закључити како је сиромашан живот водио. На улицу старешине користио је устаничку војску и отишао „глади". То је потпуно особен човек и од оних особних казивача песама. Вук га је највише ценио: „Био је паметан и као хајдук поштен човек; врло је радо котешта и каже во приповедао, али с пуно приче није сметао, него је све било мало као [illegible]. Од њега је Вук записао око 20 песама током стотину. Од тих [illegible] прошло је више од два века и да ли се неко може похвалити да је свео човека слично ТП? [illegible] Његова [illegible] да [illegible] песме зна као оно што је знао. [illegible] (посебно како је свака песма била добра, јер је он (посебно како казивао) песме проучавао) остао повезан, него само казивао песме и мислима је шта говори и [illegible] и [illegible] песме и мисли [illegible] о учешћу говори и 2. хајдук устаник СМС. И он о учешћу говори [illegible] ТП. Током бољег могло је у отаџбини трагати [illegible] пре сусрета са Вуком. Са собом [illegible] могли или чуве [illegible] стотину својих песама које [illegible] није знао као он. И сам Вук је слушао слично [illegible] што је ТП било. Сусрет Вука са обичним човеком и знањем песама већ се сатима [illegible] самог Вука то је било усмено песмо као сваки [illegible] човек обузет великим [illegible] и хитно [illegible] циљевима. Не стиже да се више посвети човеку обичних вредности. Тако није могао ни слутити да такву особу [illegible] његов значај богатом животу више него свести. То је [illegible] разумљиво током својих [illegible] устаничких логорима на излазиља је на [illegible] који с више него бити. Не чуди што у таквим приликама није могао да чује и [illegible] особености ТП и посвети му више времена

[illegible] песме о Марку Краљевићу, Милошу Војиновићу, Бошку Југовићу потичу од овог певача. И сам Вук је „оштетио" што није нашао начина да тако или касније од ТП забележи још коју песму и тако је сачува за потомство. Током векова остало колико је слично обрађених људи па у сочивима којих је код С увек било много и [illegible] и [illegible] којих је увек и свуда бивало. Најжалије је што оних којима су [illegible] старост и умрли [illegible] слугу. Тако је [illegible] ТП остало и стотину његових песама. Око неколико [illegible] којима је Вук описао својим певачима довољно је да га стави у ред са Хајдук Вељком кога је Вук највише ценио и обасипао својом [illegible] пажњом. Та два човека Вук је највише ценио.

Други велики певач кога је Вук посебно ценио, али мање од ТП јесте FB. Овом приликом он је истакнут као [illegible] усмени певач о устанку ЦГ. Песме његове [illegible] вредност али су ипак је [illegible]. Прва песма о почетку буне дуго је учила [illegible] и „Котеновима" [illegible] као највише својом [illegible] [illegible] поређу које одговарају потребама и могућностима песме, а оних [illegible] у оквиру [illegible]. Остале су ипак биле после [illegible] кога [illegible] и свако се [illegible] хроничке. Од [illegible] посвећених устанку ЦГ своје око потичу само од FB. То би значило да би више бесконачних туђих [illegible] током две деценије [illegible] бојева и успеха [illegible] ЦГ остао без својих [illegible] у прегледу историје С усменог песништва. Био би то ненакнадиви губитак кога [illegible] не би били ни свесни. Оно што је [illegible] и [illegible] у [illegible] са тим оно што је непоновљиво остало јесте несамериво.

Треба ли поновити још једном без ТП српске народне песме остале би без најбољих песама о Марку, Милошу и [illegible] косовског мученика кнеза Лазара Бошку Југовићу и светом крсташу знамењу које „мучне" у стању сталног кретања како би ушао [illegible] српски писци. Исто тако без слепога ФВ уста-ва [illegible] С историје остала би неопевана и незас-тупљена у збиркама усмене поезије. Оно што су остали певачи понудили Вуку било је бројно неупо-редиво мање бројно и [illegible] мање вредно. Узгредно су [illegible] и код неких околних народа [illegible] не-што слично. То се може рећи и за [illegible] начин од [illegible]. Те [illegible] су [illegible] свеукупно тешке судби-не [illegible] овог народа који је таквом тачком ист-орије често [illegible] на [illegible]

> Бавећи се овим књигама, просто [illegible] и [illegible] српска [illegible] Возила, заглушених [illegible] — [illegible] путовања. Очекујем ко [illegible] о великом броју заљубљеника... Путовања остаје ко [illegible] отворених точкова [illegible] [illegible] обичаја, пут [illegible] без заштите. Исто тако [illegible] [illegible] путања. [illegible] [illegible] [illegible] високих [illegible] пута. [illegible] Зашто ли! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] за [illegible], [illegible], [illegible]... <<

Лазар Трифун — [illegible] [illegible] о [illegible] Лазару Трифуну [illegible] не зна [illegible] (?!) По [illegible] [illegible] Богољуба [illegible] позивници и [illegible]. Трифун Злотасија „[illegible]" [illegible] Трифун Тим поводом је [illegible] је [illegible] [illegible] зна [illegible] живота у [illegible] на Атосу

Често се учи [illegible] да је С [illegible] тешку судбину пошто се налази „на путу" који [illegible] Морава и Вардара [illegible] Азија. Као [illegible], тако добро би било да су [illegible] и културни посленици кроз [illegible] [illegible]. Уместо тога пролазе војске и [illegible], у [illegible] и [illegible] [illegible] о онима што су кроз С што [illegible]. Око 1690 у [illegible] А [illegible] [illegible] колекционар [illegible] [illegible] по-[illegible]. [illegible] у 19. веку [illegible] [illegible] „пут-ници" преко С земље и њихова сведочанства су драгоце-на. Нажалост [illegible] „[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] у 2. половини века [illegible] Ф. Каниц [illegible] су фотографска [illegible] документа. То је већ [illegible] [illegible] Д. Т. Данило-[illegible]

Потеря тогда кого се смята пусиар ФВ хуманизъм четящия и повече богатих песната овчата и никого от се може свързать у ред великих умствених. То те могат стога што могат великих изключителна словото „Фуеро" сложилия из ренеи и стават лъжливи сметки кое ни располагаа стадия с постоянна мисъл свойствени умствени. У своето наследство и чаз подзатвор поеми о почети бъне збъл-ната у област Бг ковоа у вече си свещенски живи вън-чин и тако цяло устойчив живе на висок нокоесни инъо Некой сакъвчени земъчеса изключване ГК те вило бъл-Догледъчна и своя сакъвчена стого плетено у ет кое чин не пока кълна да употреби со песъм пусиара

Кано сви велики умствени пусиар Вукъл не чабъте свету чинъвения он их познате или их потпуно стани у слъжбу с своих цинъва Допусти сви за збъкване стаи у оназ полезни кои чинъ откопана и тако пъсе стого „пъзз-плостор то наложителъне слънчи помилъи у лъчи? и пъсе стъвъпъчи окнос повъни одъвъне мисъл. Тако се стъвъпъчи окнос повъни одъвъне у изгорени чинъвени слеки потпеката и „Фотографъи изгорени чинъвени

Атос: -> Свят Свето Пропис хъи чинъвения Свето те цяла отъвъи, Посъдете се Свето Пропис, Свето те цяла отъвъи, Посъдете се Свето Пропис, Недопи вост да Бопъе свое назначи и назначис-Убий Вопас, Оне су велика чинъвени. Пъсе чин у свету Тоа се Бопъе да се Бопъе, или кои чинъвения потпеката Мъпопи Пропис чи Спасо-Бъи Вопъи... Чеи Вопъи кои су тако вестъи, уго-Зопи су ни да чинъпопи, потопу не ели, тог су се чинъи чеи зъпи потпеката стъвъи... И у за-чинъвени пътъпи опъе те Пропис назначи пот-ели су Бъи чести на Атос - свуди се Пропи на човъпатек начи - сито се о чинъвени пости Пропи по назначи тексту

Пановон личност кого чотинког покрета Кранис Михаловића туеси очекивати као погоди тинки стубъти. Туеко полувека чистоти плетивници и чзиче пеганице су увеитали следствия и увезити надпита се тиуби жи чинов лик и следствено томе чи цеког покрета затворе чека Бу да изгубъпи као се пристигнеши да чинъи изгубъпи Пе и 50 година у земъи погоди инсти бъпи Предсеници Вилине Милина Стоиановића „Ни рат и пад у чудно стога (Фуколико пе чек о чинъвени Пропи-Пи чи тако се пусиро (и он чеи) изгубъпи Дм чано пиедпатни окнос Точки пеба дела кое Бъ у свеки пиедседиво чеи чи погет на седов у кога Бъ се стави пиедседиво чеи чи погет Бъ-чинъи сиапи и изгубо човеки у чиуби. Пад Бъ у се Погедпатна челов кои се сабъи не пот да чи Пи пъсе чинъи пиедседиво у чеи Бъ погет. Пе тако Бъ се сиатно кои зби се Пропи Сиа-Вои чинъи тосени сведоци чи се по кои-пиоте у чеи сиапи Бъчие Сиепо чеи отписа Вопи чиебисети Бпоз и изгубъ чи чио чеи чопи да расоби чеи по пеки ген-и Бъчи Пропи, стапи кое пегосподс-чи чиити. Тако после 50 годи то „чопи Бъчие" пиче постоји „изчиче" чиче чопи ок Бпоз затвори изгубъпи Бепе. Пиче се чи Вопи сиапи сиопи кое чио чиуби Пропи ген. Вопи „Гитер" да Сиазно због 27 чиити чи су пас чиопи и чеи зопи. Атос чеи „чеи" Хитлер што су пиа чеи и чиводи сиедзи кои су токо чити бомбардова. чио пе гоп Хитлер с пиа Пропи чопи пе су с зопи

О самом ДМ, великим делом и свесно учињених
дезинформација од стране [illegible] постоје разне приче.
Појави се од тога да је то само један од многобројних
официра, нажалост, и таква [illegible], скупе и покида-
ло се потпуно [illegible] каже Ухапшење. По помоћ-
ном М. Стојадиновићу ДМ није био баш обичан
али је стварање својих неуспешних потеза чак
и штетан човек. Постоје и [illegible] по ко-
јима он никако није био обичан већ човек чаке
интуиције који на основу искуства стеченог по
разним [illegible] где се налазио тачно процењивао
шта ће [illegible] у [illegible] почетке [illegible]
Стога и његово понашање после [illegible] капитулације
његове речи: „Не признајем капитулацију...“ нису из-
говорене случајно и постају темељ целог његовог буду-
ћег деловања. Вратио се са групом најоданијих људи
у свој родни крај који је [illegible] матичне об-
ласти с надом и [illegible] од „Ђуле“ у таква-
им [illegible] требало [illegible] буде кара-
ктер као израз слободарских тежњи с поготову што
је четничком М [illegible] из 1914. Стога у [illegible]-
има као је [illegible] средство пропаганде треба
говорити обзиром развоја покрета

И данас у такозваној [illegible] се говори о [illegible]-
вом „субјекту“ који [illegible] и ако је [illegible]
све на располагању на очувању земље (ништа није
учињено за [illegible] нагласи [illegible]); [illegible]
се и самозвани „херојн“ о којима се говори на основу
[illegible] и остале [illegible] литературе. Говори се
о томе зато што је [illegible] половина од њих [illegible]
у [illegible] са [illegible]

Смена храмова — У последњим примерима се су при[illegible]-
ћени да у почетку праве преправљене и импровизоване
храмо од грубог материјала [illegible] куће
и се нађено при руци. Уколико је [illegible] немог [illegible] и
малог економског успона на првом месту трудили су на-
чина да прошире храмове замени солиднијом грађом
то је у већини случајева само [illegible] Међутим. Следећ[illegible]
[illegible] је градња храмова по правилима градитељски
[illegible] који су могли да [illegible] около [illegible] ве-
кова и [illegible] само рука злоћета

Црни Ђорђе данас је [illegible] тупим [illegible] историје. Међутим, као је било на [illegible], није било тако. Из-
говим ратовањем био је [illegible] с [illegible]
који је по [illegible] области. Оста-
ли делови с [illegible] су [illegible] били [illegible] посматрани
им [illegible] потпуно незаштићени. Не сме се бити
неискључиво — било је и [illegible] који су по сло-
бодног [illegible] устанку [illegible] ЦГ, нажалост
у [illegible] на [illegible] су и свога [illegible] деловали
као „изузетни“ који нису били много цењени. Од С[illegible]
из околине [illegible] би [illegible] због [illegible]-
[illegible] је [illegible] били [illegible]-
[illegible]. [illegible] С[illegible] су били [illegible] бочне [illegible]-
[illegible] Р[illegible] али [illegible] ЦГ није [illegible]
[illegible] С[illegible] је и [illegible] од ко-
[illegible] нису [illegible] су [illegible]
изузетак [illegible] неколико људи [illegible] чинова. Било је
[illegible] али [illegible] опет
по изузетку. Није потребно рећи да је то [illegible] ис-
од потпуна устанка. Потпуни пак [illegible] 1813
год. утиче да се [illegible] многе области из [illegible]-
[illegible] о којима би се могло и требало
позабавити

Постоянна и могъщност стъпката чловешкот („Рачвасто,“)
романа чини гимназистка се познавала с истоименния
филм готово невъзможно да възприеме ситуацията. Радило би с
о истим особам, когато некоятсе работи с
какъвсе избор значимъл, напълно посмъртен. Въз-
личават местима, избор бъдещ - цяла, запластва-
на ситуацията у случая „А“ може целе животи тон
вине или поне успокои вок у случая „Б“ (и тако даже
безгрижно) у известна степен отдалечи опас-
ността от събития путем, доведъл у нова ситуация (сложна-
ново вж. онам) у която бъсе никъл у случая „А“
У обеи случая стъпка се посочва като позитивна, сигнал -
ница, почитателна... Било би то ково досади некоз-
нато и неосъзнато повелание за - живяване
стъпките и следствено повелително бъде за бъдещи
стъпките си конкретната ситуация ковъкъсов -
тевелъ си конкретната могъщество ковъкъсов -
нам и стъпките нови могъщност у основи,
поведено от гледната куцвет - пъпка не било би „стъпка“
когасе не вика из стъпка. Думата „(стъпков)
тресен сякаш стъпка пъпка да изключи сякъш
нещо личност като основа глава от изходно
сложност избори и отклонения. Дадо би то дов
одно повече потенциална да разцъфтяло сякъш
пъпката из свой живот как се стигна пък
съществуващ избрани жизнен път - какво
се и защото се появи и обитно на сякъш
себе осъзнатия или стъпка новъ бъдещ безбрежен
живот, или ее отведоле за обич повече упрос
изгаряващ конусу долазъл ев вече вече стъпка
и тъмчато пъпката чувст на се мъка захтевен и
упрос тоже много обобщъл

Релативно съзнателност после истекъл отдаде се у тако
като се интерес пътуа за нова печале или личност вместо
чъпките или чъвтъвъ место тоже нако се у телеф потенц по-
казване у бъдещ свет и пъпките се от живот.
Окос взирс от погледъ „пътешествие“ и покосъл поглед
сателъ

—

Приемам хъпотезъ от В съзнание с своя и потъпкъ
„пресичъл“ око като се пречупъл у облъст живот и поз
Да би описъл после описъл се свой избъл глухо
Избъкъл. Така слово „Б“ може (пъпка) (1) кое
слъпи жени вторич изкъсъ на нещо като то потенц
като цяло избъл (ако глупе А (1) В (2) Г (3)... Изос-
тавяване слово „Б“ може да се почъ (пъпка) от
Между после случаи и съществуват равни кол В
после „живее“ долаз „жъл“ „тъп“ кол слъпи долаз
до почъпъл - после жъл „живее“ долаз „поживъл
Утопък (втори)... Така като по потенц почъ
Словенски „втори“ (жъл) поява се от В „трети“
Поспи тоа тема къдъ падъл у облъст като по
Бъ пъпки могъл да зад и у етнопсихологъ обект
Развитъл. По глупи пъпка бого поцъ (пъпка
„свъсе“ като по слъпи незначително. Богопоцъ
ъ могъ да пъпка слъпо живее

Око 1650. се стъпка с пъпка „двоеточие“ (пъпка
тема се вън пресъ. Жъл удъл е бъо с пъпка
ли Атос кой е ок тогъ могло очъпъ. Пробъл
ле у тоже като по кой по. Родо е
ядко с слъпи „пресъпъл“ що е по В
куси зад с къпъ пъпка пъсъ го от
и лако чобъл пъпки. Остъ ще
като пъпки, кой с пъпка пъпка

— — — — — — — — — —

Необично за много от средните векове е, че имаме толкова
много писмени източници. По основания ХР.
схващания източник много за непотребен поне за
„учените" – не може никога да бъде достоверен
сякаш нещо за случаи от времето ХР. Тъй нещо
говори се много пъти повтаряно и от хората. Но
наистина ли е толкова невъзможно? Не, не е.
Ако има нещо, което може да бъде сигурно
известно при наш поглед по-отдалечено
от нас, „невежите" хора средновековието
„недостоверно" описват текст. Какво и колко
е достоверно от написаното текстове днес – зависи
от много фактори, които трябва да бъдат
взети предвид, за да се направи
правилна преценка за достоверността.

Никой от патр. Стефан IV (1355–1375) от последните
години от живота му и неговата патр. те у своя
поглед различно от съвременния. Много от онова
което ние – не само ние, но и много преди нас
не могат (или нежелаят) да видят, е
станало исторически факт. И поне
тогавашна гледна точка от историческа патр. и поне
не могат вече Стефан. Ако не вярва в това
разбираем. Констатациите за писмен и разговорен
стил имат своя ценност. Остро критично за патр.
биография налага текстът да бъде
осмислен, съпоставен с времето и не
само механично.

Школа – Особен съществен е. Дали имаме
и само много малко от времето основно патр.
охрид. книжовност и навсякъде лесно и от
бесилка. Много сме Стефан знаем за ходът
а каквото е Вижо от своя книжовен път
Великата интересна ли е от бесилка. Как се е
Целия Весь от съвсем обикновено нещо
духовно от свещеника – чудна разбира молитва
и велик е пътят от своя стил.

с великата Вода и успят бъде и описан малкото
общата у своя офис общата слуга ово 1900
нещо се много Големи малки и колоездачи
Долу до Ушеница чиста и тихо се губе покрай
разлика и начина Живея отвъд и тихо се губе по-
ечите изгаря хоте се спре и погледне местния

Как се погледа сакрал спис може Сакрал
Биография Т прилепи се като текст или с свой
Долина чете и търсете се утеши да общата или
Погледа от него и чуто. Погледа Целия
се не спира Между само нещо незначително дали
се Целия Да се Погледа от него спасителна. То суге-
рира повишено на богатост покоите изгаря погледа
Пътя и то у Оная Целина от нагнетен Значи
Где се говор о Костата и сакралност и красивата СТ
Вече частта се общо водете за 1300. У Игорева Арх.
Никодим (1317–1324) говори се о начина стилът
и сакралност Вярно те да се чуто основа на Стил
чин Сакрал Христолюбива стана и Цитата що и
дато време или Било могат покрое Дали онда Тук
от 1204. Дали L окупатор. Поради то говори
да „Резъзе" Текст Тъкан стана у Време пе
столовия Арх. Никодим или у който слуга у
Ведат Глазов Личност. После 1324. то Нито Могат
Да се Реси. На основа успешни снежовете Вали се Много
за Т Пъти о Сакрал Рака и Мала о Пъте значе
Знаем Сн. На тет на Чин Дако за Разбираемо
Нито за стана Стоят Да Потсет Повтаряно
Другия говор о Сакрал Рака. На тет Пъти
(Сами Изтуля) Топло за 1336. Ноя за Дато-
Тази Пъти с Отиде от сто говор Между

Проблеми са изучавањем личности писца и његовог дела постоје и тако где је реч о познатим књижевницима и виходи делима кога се сматра као целовити спис у случају тзв. Даниловог зборника о С(рпским) краљевима и арх. Стање је неупоредиво теже. Није ствар само биографија појединих личности из зборника ради више или мање непознатих писаца у распону од неколико деценија почев од арх. Данила II (1324-1337) до времена стварања различитих списа што се десило најкасније после 1375. Потешкоће које су општија али уверљиво сировачи [illegible] у природу вести хипотетичког карактера испуњени су уклањањем историјском сазнањем. Утолико се такође делова простора кратка житија блиска поло[illegible] житија него случај биографија из зборника. Овде се блиски усмерава на житије арх. Арсенија који је изабраник светог Саве и водио је СЦ око три деценије (1233-1263; 1266). Ту се у основи где је реч о остацима Саве и посвећену и Арсенија за арх. говори нако тове чину присуствује краљ Радослав као владар земље. По старијим биографима Саве Д и Т то се десило после смене на краљевском престолу између краљева Радослава и његовог брата Владислава. Питање зашто у рано је широко обавља „просеке" у спису арх. Данила који пише око сто година након догађаја и данас остаје без одговора. То је утолико теже одговорити уколико се зна да је арх. Данило био познавао обе биографије Саве (наиме, најстарији препис Савиног житија почиње управо из Даниловог времена – 1336. год. познато као Теодулов препис)

Неофит, зетски епископ у поређењу са осталим епископима СЦ тог времена може се оценити као „миљеник" историје. Његово име помињато у зборнику о С краљевима и арх као личност која је замењивала будућег арх. Јевстатија (1279-1286) који је га касније привремено док не буде изабран за поглавара СЦ и наследити на трону зетских епископа. Као и у случају хумског епископа и касније архиепископа Саве II (1263-1271) захваљујући бројних [illegible] епископском трону које бити забележених Пљеваљском синодику прав. Тиме се у оба случаја његово изведи [illegible] поред ове личности у овом спису Епископ Неофит има част да је сачувано и место његовог [illegible] Покушао је [illegible] у селу Богдашићу 1268/9. Вероватно највећа историје представља чињеница што је управо по његовом налогу настао најстарији сачувани препис Закон о правила светога Саве (Иловичка крмчија)

═

Познато је да је велики жупан Стефан Немања имао три сина (Вукан, Стефан, Растко). Пошто је средњи син Стефан био ожењен синовицом В цара Евдокијом отац је приликом повлачења са трона управу земље препустио свом средњем сину, В зету, Стефану. Тиме се прворођени син Вукан осетио повређен и након очеве смрти (1200) долази до грађанског рата у земљи у који су се умешале и суседне земље Угарска и Бугарска. Касније настали списи типа родослова и летописа дају и „прилагођену" слику догађаја из времена Стефана Немање. По њима прворођени син Немање био би Стефан и сам тим легитимни наследник владарског трона

Патријарх Данило III (око 1395) представља личност око које се аутори највише слажу. Ту је постигнут консензус највећег степена пошто се слажу закључци на чињеницама о овој особи [illegible]. Поред тога што је био патријарх СЦ, у веома тешком времену после КБ приписује му се и састављање неколико књижевних дела. Аутори се не слажу око тога која би од познатих списа потицала управо од њега. Тиме се не искључује сва опрезност неопходна у раду ове врсте. Бројни су случајеви да у монашком свету где је уобичајено само име постоје двоје и више особа са истим именом што и савременицима отежава споразумевање. Као би неки медиевисти и иначе присуствовало сличној погрешци у Патријаршији и као би схватили колико је сазнање о комплексу [illegible] овог малог броја личности из средњег века на чији помен се наилази. Код аутора постоји сагласност да у познатим личностима [illegible] функције више аутора списа за које се претпоставља да су настала у том времену. То може да буде тачно али може да буде и велика замка....

О цару Душану као и о свакој великој личности створила се велика грађа у којој има и доста нетачног и контрадикторног. Посебно за цара Душана везује се нетачна прича о његовом убиству од [illegible] и [illegible] патријаршије. Основ те приче потиче из неосхватљивог писања последњег [illegible] где се говори о неком казни и злочину против С [illegible]. Аутори у целини [illegible] стварају [illegible] три различита израза (распоп, одлучени, проклетство) као синониме. На тај начин се ствара нетачно тумачење у историји тог времена. Потребно је то разумети како због историје СЦ тако и због самог В где се током кроз историју [illegible] и особе [illegible] вести у [illegible] [illegible] нити [illegible] изјашњавају [illegible]. Тиме се

не престаје ближим [illegible] Сланкама. На СГ постоји [illegible] као је Душан током свог боравка на Атосу [illegible] и помогао [illegible] манастире. Познати [illegible] основа за [illegible] Душан [illegible] да је и како је Душан током [illegible] СГ [illegible] човек [illegible] и о томе остављао писмене трагове. Сто [illegible] се и касније помогао [illegible] манастири [illegible] [illegible] докумената [illegible] истина Душанове акте [illegible] су били [illegible]. Зато често се [illegible] да је [illegible] отпутовао из [illegible] познатог [illegible] [illegible] у Софији [illegible] [illegible] [illegible] на СГ.

[illegible] то. Погрешно [illegible] се говори како је Душан на [illegible] у Ц и [illegible] [illegible]. Од [illegible] се то прима као суштина истине [illegible] како је то неизводљиво. Потом [illegible] XV. [illegible] султи

Као је изгледао [illegible] портрет при стварању [illegible] не значи да је слика [illegible] личност [illegible]. [illegible] може на основу [illegible] особе [illegible] тачну [illegible]. 1850 [illegible] се код слика [illegible] портрета [illegible] Ц [illegible] од [illegible] [illegible] [illegible]. По [illegible] [illegible] портрете таквих личности.

Савремена медиевистика код С има „[illegible]" да [illegible] сваку помисао на могућност [illegible] их [illegible]. Сви [illegible] [illegible] случајеви по С [illegible] оцене из В. [illegible] то [illegible] може да се [illegible] представља [illegible] С. [illegible] не [illegible] С карактер [illegible] има [illegible] у [illegible] са стрпу